

Sygn. akt I CZ 13/16

POSTANOWIENIE

Dnia 15 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Monika Koba

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku S. N.

przy uczestnictwie A. C.

o stwierdzenie nabycia służebności gruntowej przez zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 15 kwietnia 2016 r.,

zażalenia uczestnika na postanowienie Sądu Okręgowego w R.

z dnia 18 listopada 2015 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 listopada 2015 r. Sąd Okręgowy w R., na skutek apelacji wnioskodawczynie S. N., uchylił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w Ł. oraz przekazał sprawę do ponownego rozpoznania. Uznał, że w sprawie zachodzi potrzeba uzupełnienia postępowania dowodowego (art. 386 § 4 k.p.c.).

Uczestnik postępowania A. C. zaskarżył zażaleniem powyższe postanowienie w całości, wnosząc o jego uchylenie i oddalenie apelacji wnioskodawczynie. Zarzucił naruszenie art. 64 ust. 3 Konstytucji RP, art. 6 k.c., art. 231 k.p.c., art. 233 § 1 k.p.c., art. 235 k.p.c., art. 365 k.p.c., art. 382 k.p.c. oraz art. 386 § 4 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie, ale zasadniczo z innych przyczyn niż wskazane przez skarżącego.

Kontrola dokonywana w ramach zażalenia na podstawie art. 394¹ § 1¹ k.p.c. ma charakter formalny. Jej celem jest ocena istnienia przesłanek do uchylenia orzeczenia sądu pierwszej instancji, bez wkraczania w kompetencje sądu *in merito*. Zażalenie przewidziane w art. 394¹ § 1¹ k.p.c. nie jest bowiem środkiem prawnym służącym kontroli materialnoprawnej podstawy orzeczenia; kontrola taka może być przeprowadzona wyłącznie w postępowaniu kasacyjnym. W zażaleniu, w którym strona skarży wyrok sądu drugiej instancji na podstawie art. 386 § 4 k.p.c., nie jest dopuszczalne podnoszenie zarzutów naruszenia prawa materialnego lub procesowego, które mogą być podnoszone tylko w skardze kasacyjnej (por. postanowienie SN z dnia 10 maja 2013 r., I CZ 37/13, LEX nr 1353107). Stąd też podniesione przez skarżącego zarzuty naruszenia prawa materialnego i procesowego, poza art. 386 § 4 k.p.c. nie podlegają rozpoznaniu.

Uchylenie orzeczenia na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. jest dopuszczalne, gdy zachodzi nierozpoznanie istoty sprawy albo wydanie wyroku wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości. W świetle uzasadnienia postanowienia Sądu drugiej instancji należy przyjąć, że przesłanką wydania

orzeczenia kasatoryjnego była konieczność przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości. Kryterium to jest spełnione jedynie wówczas, gdy sąd pierwszej instancji wydał wyrok bez przeprowadzenia postępowania dowodowego. Taka sytuacja nie zachodzi w niniejszej sprawie, gdyż jak stwierdził Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, postępowanie dowodowe wymaga w istocie uzupełnienia.

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁵ § 1 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. uchylił zaskarżone orzeczenie.

jw

eb